

BRIEFJE UIT MINSK

lieve jongen ik wilde dat je hier was
maar niemand weet waar je bent.
ik mis je elke tel van elke dag.
je bent niet hier, meer weet ik niet.

het is hier nog steeds zoals het was.
in de winter is het nat en koud
de zomers benauwd en wisselvallig.
je begrijpt wel wat ik hiermee bedoel.

de mensen hier hebben er vrede mee.
ze hebben wat ze hebben
en willen liever niets verliezen
en vinden dat we krijgen wat we verdienen.

de burens lijken je niet te missen.
ze vragen nooit iets over je.
ze doen alsof je niet bestaan hebt
en wachten niet op je terugkeer.

vrienden bekijken me met medelijden
en een zweem van ongeduld.
met hun oorverdovend zwijgen
pleiten ze zich vrij van schuld.

misschien ken je
ons telefoonnummer niet meer.
of vergist de postbode zich
steeds in het adres.

misschien ben je vertrokken
naar een land dat niet bestaat.
of zit je opgesloten
in een gevangenis die niet bestaat.

het lijkt wel of je bent opgelost in lucht
dus zucht ik soms heel diep
en hoop dan dat er
weer iets van jou bij me is.

Piet van den Boom (2011)
stadsdichter van Eindhoven (2010 tot 2013)